

VERDACHT VAN :

te op niet nader te bepalen tijdstip in de loop van juli 1997

als eigenaar die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting heeft toegestaan of gedoogd en die tot de werken opdracht heeft gegeven
als huurder die tot de werken opdracht heeft gegeven,
als gebruiker-uitvoerder die tot de werken opdracht heeft gegeven,

op het onroerend goed gelegen te _____ gekadastraerd of geweest zijnde
_____, eigendom van :

, bediende, wonende te , geboren

de grond te hebben gebruikt voor het oprichten en/of instandhouden van meerdere vaste inrichtingen te weten:

- de vergroting van de wasserij
- de aanleg op het plat dak van een tuin
- het plaatsen van een zonnetent van 2,5 meter doorsnede, staande op houten palen, tegen de woning op. Het dak van de zonnetent bestaande uit witte plastic.
- het vernieuwen van de bestaande scheidingsmuur van de brouwerij tussen Inakker 17 en 21.

én het doorvoeren van een reliëfwijziging

zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen.

En vanaf 17 juli 1997 tot 01 januari 2001 voormeld bouwwerk in stand te hebben gehouden.

VERBETERING EN AANVULLING:

Verdacht van te

- A. tussen 1 juli 1997 en 17 juli 1997, op een niet te bepalen data, in meerdere malen, een uitbreiding van de bestaande wasserij te hebben geraliseerd, een plat dak te hebben opgericht, een zonnetent te hebben geplaatst, de scheidingsmuur te hebben vernieuwd en een reliëfwijziging te hebben doorgevoerd.
- B. vanaf 17 juli 1997 tot 1 januari 2001, deze constructies in stand te hebben gehouden.

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;
- Mr. [redacted], namens de burgerlijke partij;

- Mr. _____, advocaat te _____, vertegenwoordigt
beklaagde, die ter zitting niet verscheen.

*** *** ***

De dagvaarding dient als volgt te worden verbeterd en aangevuld:

Versucht van te

- A. tussen 1 juli 1997 en 17 juli 1997, op een niet te bepalen data, in meerdere malen, een uitbreiding van de bestaande wasserij te hebben gerealiseerd, een plat dak te hebben opgericht, een zonnetent te hebben geplaatst, de scheidingsmuur te hebben vernieuwd en een reliëfwijziging te hebben doorgevoerd.
- B. vanaf 17 juli 1997 tot 1 januari 2001, deze constructies in stand te hebben gehouden.

Stelt vast dat er in de dagvaarding twee materiële vergissingen gebeurden, namelijk:

...van het Decreet van 18.10.1999... dient verbeterd te worden als:

...van het Decreet van 18.05.1999... .

en:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, dient verbeterd te worden als:
feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklagde bestaat erin dat hij meerdere constructies heeft opgericht en in stand gehouden, t.w.

- de vergroting van de wasserij;
- de aanleg van een tuin op het plat dak;
- de plaatsing van een zonnetent van 2,5 m doorsneden, staande op houten palen, tegen de woning;
- het vernieuwen van de bestaande scheidingsmuur;
- de aanleg van een vijver.

2.

Beklaagde is de eigenaar van een onroerend goed gelegen te kadastraal gekend onder ..

Dit perceel ligt binnen de grenzen van een van een bij M.B. van 13 december 1993 goedgekeurd Bijzonder Plan van Aanleg

Bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van 30 januari 1997 werd de regularisatie van garagestellingen en berging geweigerd.

Het staat vast dat de niet vergunde bouwwerken zonder de rechtens vereiste stedenbouwkundige vergunning worden in stand gehouden in de geïncrimineerde periode.

3.

Bij arrest nr. van 19 januari 2005 vernietigt het Arbitragehof in artikel 146, derde lid, van het decreet van het Vlaamse Gewest van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals toegevoegd bij artikel 7 van het decreet van het Vlaamse Gewest van 4 juni 2003, de woorden «, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijk uitvoeringsplan of plan van aanleg ».

Het derde lid van artikel 146 DORO luidt thans: *“De strafsancie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7°, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.”.*

De telastelegging is geen inbreuk bedoeld in artikel 146, eerste lid, 4° en 5° DORO.

De bewezen inbreuk situeert zich volgens het gewestplan in agrarisch gebied.

De strafsancie voor de instandhouding van de bewezen inbreuk geldt in dit geval niet (meer).

Voor wat betreft de oprichting van deze constructies, dient te worden vastgesteld dat deze werden verwijderd.

Rekening houdend met de aard en de ernst van deze feiten, met het blanco strafverleden van beklaagde én met de inspanning die beklaagde zich heeft getroost, kan hem het voordeel van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling worden verleend.

Beklaagde werd inderdaad nog niet veroordeeld tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden en de feiten zijn niet van die aard dat ze dienen bestraft te worden met een hoofdstraf van meer dan vijf jaar correctionele gevangenisstraf of een zwaardere straf.

De uitspraak van de veroordeling zou de declassering van beklaagde teweegbrengen.

Deze opschorting zal beklaagde er hopelijk toe aanzetten zich in de toekomst beter te gedragen, daar hij moet weten dat bij een volgende veroordeling de thans verleende opschorting kan herroepen worden.

4.

Een misdrijf is een door de wet omschreven gedraging waaraan de wet een straf vastknoopt (in dezelfde zin: C.J. VANHOUDT en W. CALEWAERT, *Belgisch Strafrecht*, Gent, E. Story Scientia, 1976, nr. 516; L. DUPONT en R. VERSTRAETEN, *Handboek Belgisch Strafrecht*, Leuven, Acco, 1990, nr. 242; C. VAN DEN WYNGAERT, *Strafrecht, Strafprocesrecht & Internationaal Strafrecht in hoofdlijnen*, Antwerpen, Maklu, 2003, 136). Er is slechts sprake van "decriminalisering" wanneer de wet zowel de inbreuk als de eraan verbonden strafsanctie schrapt (C. VAN DEN WYNGAERT, *o.c.*, 51). Krachtens artikel 78 Sw. is een misdrijf verschoonbaar in de gevallen bij de wet bepaald.

Artikel 146, eerste lid, 1° DORO bepaalt dat (o.m.) het uitvoeren, voortzetten en instandhouden van handelingen, werken en wijzigingen zonder de krachtens artikel 99 DORO verplichte voorafgaande vergunning gestraft wordt met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van € 26 tot € 400.000 of met één van deze straffen alleen. De strafsanctie voor de instandhouding van die handelingen, werken en wijzigingen geldt krachtens artikel 146, derde lid DORO evenwel niet wanneer die niet gelegen zijn in de in artikel 146, vierde lid DORO vermelde ruimtelijk kwetsbare gebieden (in dezelfde zin: F. PETILLION, *RABG* 2003, 825-826; S. LUST, "Het handhavingsdecreet terug naar af", *T.R.O.S.* 2004, (194), 195, en S. LUST, "Recente ontwikkelingen in het ruimtelijkeordeningsrecht", in M. BOES (ed.), Brugge, Die Keure, Themis 26, 2004, 16 en S. LUST, "Stedenbouwstrafrecht: een status quetionis", *C.D.P.K.* 2004, (512), 523 die erop wijst dat de decreetgever "de lijst van strafbare gedragingen van artikel 146 al. 1 DRO niet [heeft] gewijzigd, en het principe van de strafbaarheid van de instandhouding van onwettig verrichte werken, handelingen of wijzigingen ... dus onverkort [heeft] behouden" en dat "de decreetgever aan dit principe de regel toe[voegt] dat "de strafsanctie niet geldt" behalve in drie welbepaalde gevallen"; P. FLAMEY, J. BOUSQUET en F. JUDO, *Handhavings- en verjaringsdecreet Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw*, Brussel, Larcier, 2004, nr. 21).

Het Arbitragehof heeft zich niet uitgesproken of het bepaalde in artikel 146, derde lid DORO een strafuitsluitingsgrond dan wel een wijziging van de strafbaarstelling is (Arbitragehof, nr. van 19 januari 2005, overweging B.7; het is onterecht dat sommige auteurs menen dat het Arbitragehof dat wel zou hebben gedaan in het arrest nr. van 22 juli 2004: S. LUST, *C.D.P.K.* 2004, 525, *T.R.O.S.* 2004, 196; J. GHYSELS, "Instandhoudingsmisdrijf stedenbouw. Afgeschaft of niet?", *NjW* 2004, (1303), 1305; D. VAN HEUVEN en J. BELEYN, "Verjaring van stedenbouwmisdrijven", *NjW* 2004, (1271), 1273 die ten onrechte aanvoeren dat het Arbitragehof artikel 146, derde lid DORO lijkt te interpreteren als "veeleer drie werkelijk onderscheiden strafbaarstellingen"). Het Hof van Cassatie had reeds de gelegenheid om te beamen dat de decreetgever met deze inlassing bij decreet van 4 juni 2003

heeft gewild om in die welbepaalde gevallen “de strafsanctie niet verder te doen gelden” (Cass., 23 november 2004, *T.R.O.S.*; idem: Antwerpen, 19 november 2003, *T.B.O.*),

Het bepaalde in artikel 146, derde lid DORO is de uitzondering op de regel in artikel 146, eerste lid, 1° DORO en is ook duidelijk (anders doch ten onrechte: S. LUST, *C.D.P.K.* 2004, 525, *T.R.O.S.*, 195; J. GHYSELS, *l.c.* 1303; P. FLAMEY, J. BOUSQUET en F. JUDO, *o.c.* nr. 21-22; I. VAN GIEL en Y. LOIX, “Vernietigingsarrest Arbitragehof van 19 januari 2005 schept licht in de “duistere” stedenbouwhandhaving en zal cascade van “intrekkingsprocedures” veroorzaken”, *T.B.O.* 2005, (220), 224). Het heeft betrekking op de straftoemeting en is derhalve een strafuitsluitende verschoningsgrond (in dezelfde zin: Gent, 26 november 2004 aangehaald door I. VAN GIEL en Y. LOIX, *T.B.O.* 2005, 224; Gent, 8 oktober 2004, *T.R.O.S.*; Gent, 30 januari 2004 aangehaald door S. LUST, *C.D.P.K.*; Gent, 9 januari 2004, *T.M.R.*; Gent, 2 januari 2004 aangehaald door I. VAN GIEL en Y. LOIX, *T.B.O.* 2005, 224; Gent, 19 december 2003, *T.M.R.*; Gent, 7 november 2003 aangehaald door I. VAN GIEL en Y. LOIX, *T.B.O.*; Gent, 3 november 2003 aangehaald door P. FLAMEY, J. BOUSQUET en F. JUDO, *o.c.*, nr. 24; Gent, 24 oktober 2003, *T.M.R.*; Gent, 10 oktober 2003, *C.D.P.K.*, *NjW*; (impliciet) Brussel, 18 november 2003, *T.M.R.*; Corr. Gent, 25 mei 2004, *T.M.R.* 2005, 115; Corr. Veurne, 12 maart 2004, aangehaald door S. LUST, *C.D.P.K.*; Corr. Gent, 6 januari 2004, *T.M.R.* met verwijzing naar Gent, 21 november 2003, *T.M.R.*; Corr. Brugge, 4 november 2003 aangehaald door S. LUST, *C.D.P.K.*

R. MORTIER, “Hoe sterk is de ketting... 12 jaar later?”, *T.M.R.* die het heeft over “de nieuwe regelgeving met betrekking tot het verval van de strafsanctie voor het instandhouden van stedenbouwkundige inbreuken”; M. FAURE, F. VERBRUGGEN en I. BORREMANS, “Recente ontwikkelingen inzake het leefmilieu- en stedenbouwstrafrecht”, in K. en M. DEKETELAERE (eds.), *Jaarboek Milieurecht* 2003, Brugge, Die Keure, 2003, (223), 289; V. TOLLENAERE, “Het handhavingsbeleid inzake ruimtelijke ordening opnieuw gewijzigd”, *T.M.R.* 2004, (2), 7 die verwijst naar Gent, 2 januari 2004 en 7 november 2003, onuitg.; I. VAN GIEL, “Eerste arrest van het Arbitragehof over de ongrondwettigheden van het verjaringsdecreet ruimtelijke ordening (noot onder Arbitragehof nr. 22 juli 2004)”, *R.W.*

F. VERBRUGGEN en I. BORREMANS, “Afgelopen? Toch niet. Bouwmisdrijven, verjaringstermijnen en rechtszekerheid na het decreet van 4 juni 2003”, *T.B.O.* 2004/1, (16), 30; G. DEBERSAQUES, “Handhaving”, in B. HUBEAU en W. VANDEVYVERE (eds.), *Handboek Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw*, Brugge, Die Keure, 2004, 827-828 voor wie “de libellering van het derde lid ... [lijkt] te duiden in de richting van een beslissende grond van verschoning” en die daartegenover een uitspraak van de bevoegde minister en de toelichting door de indieners van het voorstel van decreet plaatst; P. FLAMEY, J. BOUSQUET en F. JUDO, *o.c.*, nr. 20 die voorhouden dat “de strafuitsluiting zoals geformuleerd door artikel 146 DRO [...] als het ware een bestanddeeluitsluiting uit het ‘andhoudingsmisdrijf [is], zoals dit wordt bepaald in de eerste paragraaf van voormeld artikel”; S. LUST, *T.R.O.S.* 2004, 195 die toegeeft dat artikel 146, derde lid DORO “lijkt erop te wijzen dat het enkel om een strafuitsluitingsgrond zou gaan” maar ten onrechte stelt dat “de bewoordingen terzake niet duidelijk zijn” wat haar doet teruggrijpen naar “de

bedoeling van de decreetgever"; zie ook M. BOES, "Verjaring van stedenbouwmisdrijven", *R.W.* die eensdeels het derde lid van artikel 146 DORO als een strafuitsluitingsgrond bestempelt (nr. 45) en anderdeels van oordeel is dat "er van een misdrijf geen sprake meer is" (nr. 46); B. BOUCKAERT en T. DE WAELE, *Ruimtelijke Ordening en Stedenbouw in het Vlaamse Gewest*, Brugge, Vanden Broele, 2004, 324 die geen standpunt innemen; anders: Gent, 10 december 2004 aangehaald door I. VAN GIEL en Y. LOIX, *T.B.O.* ; Corr. Dendermonde, *T.M.R.* Corr. Dendermonde, 27 oktober 2003, *NjW* en 131, *T.M.R.* , Corr. Dendermonde, 20 oktober 2003, *T.M.R.* ; Corr. Dendermonde, 29 september 2003, *C.D.P.K.* , *T.M.R.* 2004, 100; Corr. Dendermonde, 13 september 2004, *T.R.O.S.* A. VAN BRABANT, "Verjaring van stedenbouwmisdrijven (decreet van 4 juni 2003), *Waarvan Akte* 2003/4-5-6, 5). De zin van het bepaalde in artikel 146, derde lid DORO kan niet worden omgebogen door verklaringen die aan de aanneming ervan zijn voorafgegaan, te laten voorgaan op de duidelijke tekst van die uitzonderingsbepaling (in dezelfde zin: Arbitragehof nr. 2 februari 2005; sommige auteurs verwijzen derhalve ten onrechte naar de parlementaire voorbereiding: P. FLAMEY, J. BOUSQUET en F. JUDO, *o.c.*, nr. 18, 22 en 25; J. GHYSELS, *l.c.*, 1304; S. LUST, *C.D.P.K.* 2004, 525, *T.R.O.S.* 2004, 195; S. LUST, "Het Handhavingsdecreet gedeeltelijk vernietigd: over de "verjaring" van stedenbouwmisdrijven, de Hoge Raad voor het Herstelbeleid en de keuze van de herstelmaatregel" (noot onder Arbitragehof nr. 19 januari 2005), *RABG* 2005, (373), 376).

Die strafuitsluitende verschoningsgrond heeft enkel betrekking op de bestraffing of de strafwaardigheid van het bewezen misdrijf. Het laat het bewezen (verschoond) misdrijf zodoende bestaan en derhalve ook de burgerlijke gevolgen ervan. (in dezelfde zin: Cass., 29 januari 1974, *Arr.Cass.* ; H. BEKAERT, *Théorie générale de l'excuse en droit pénal*, Brussel, Bruylant, 1957, nr. 63, 65, 68, 69, 72, 73, 116, 124-126; H. BEKAERT, "Algemene theorie over de verschoning in het strafrecht", *R.W.* 1956-57, (1241), 1254; L. DUPONT en R. VERSTRAETEN, *o.c.*, nr. 510; C.J. VANHOUDT en W. CALEWAERT, *o.c.*, nr. 801, 900-901; C. VAN DEN WYNGAERT, *o.c.*, 224; S. VAN DYCK en J. VANANROYE, "Het lot van de burgerlijke vordering bij toepassing van de strafuitsluitende verschoningsgrond uit art. 5 2 Sw.", *T. Strafr.* 2004, (189), 190: "Een strafuitsluitende verschoningsgrond heft immers enkel de strafwaardigheid van de strafbaar gestelde gedraging op, zonder afbreuk te doen aan haar onrechtmatigheid"; anders (impliciet): Antwerpen, 19 november 2003, *NjW* 2004, 1318; M. BOES, *l.c.*, 619).

De toepassing van de strafuitsluitende verschoningsgrond van artikel 146, derde lid DORO maakt geen grond van verval of onontvankelijkheid van de strafvordering uit in de zin van Hoofdstuk IV van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering (*mutatis mutandis* in dezelfde zin: Cass., 9 maart 2004, ; Cass., 4 september 2001,

Aan het arrest van het Hof van Cassatie van 24 februari 2004 (Cass., 24 februari 2004, *...*) ligt een gewijzigde kwalificatie van de herstellvordering ten grondslag.

De herstellvordering wordt thans gekwalificeerd als een vordering tot teruggave en heeft derhalve een civielrechtelijk karakter. Die vordering strekt ertoe in het algemeen belang de gevolgen van het misdrijf ongedaan te maken (in dezelfde zin: Cass., 22 februari 2005, *...*). Het strekt tot het doen verdwijnen van de onrechtmatige toestand (in dezelfde zin: Cass., 22 februari 2005, *...*). Uit het civielrechtelijk karakter van de teruggave vloeit voort dat zij het voorwerp uitmaakt van een burgerlijke vordering die strekt tot het herstel van de door het misdrijf veroorzaakte schade.

De "rechtstvordering tot herstel van de schade, door een misdrijf veroorzaakt" bedoeld in artikel 3 Voorafgaande Titel Sv. omvat zowel de vordering tot schadevergoeding krachtens artikel 1382 B.W. als de vordering tot teruggave zoals bedoeld in de artikelen 44 Sw., 161 en 189 Sv. waaronder de voorliggende herstellvordering op grond van artikel 149 DORO.

De herstelmaatregel is geen straf maar een maatregel van burgerlijke aard (in dezelfde zin: Cass., 9 september 2004, *...*; Cass., 2 maart 2004, *...* Arbitragehof nr. *...*, 28 april 2004; R. VEKEMAN, "De verjaring van de stedenbouwmisdrijven", *T. Gem.* 2003, (246), 254). Artikel 149 DORO beoogt niet de strafbaarstelling van een gedraging maar het herstel van de onrechtmatige toestand die door het (verschoond) stedenbouwmisdrijf is ontstaan (in dezelfde zin: Cass., 22 februari 2005, *...*).

Uit het voorgaande volgt dat de strafrechter na de strafuitsluitende verschoonbaarheid te hebben vastgesteld, zijn bevoegdheid behoudt om over de voorliggende herstellvordering uitspraak te doen en om de gevorderde herstelmaatregel op te leggen (in dezelfde zin: Arbitragehof nr. *...*, 19 januari 2005, overweging B.4).

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gemachtigde ambtenaar van 20 juli 2000.

Inmiddels blijkt dat

- de vergroting van de wasserij werd vergund bij beslissing van 19 maart 2003;
- de aangelegde tuin op het dak werd vergund bij beslissing van 3 maart 2004;
- de scheidingsmuur werd vergund bij beslissing van 29 november 1993;
- de zonnetent werd verwijderd (zie proces-verbaal van 28 september 2004).

De herstellvordering is derhalve zonder voorwerp geworden.

5.

De eis van de burgerlijke partij is ontvankelijk doch niet gegrond, nu door deze partij geen enkele belangenschade en/of morele schade wordt aangetoond.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,44,45

Burgerlijk wetboek art. 1382

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

*** *** ***

OM DEZE REDENEN :

De rechtbank statuerende **OP TEGENSPRAAK;**

VERBETERT en VULT de dagvaarding als volgt aan:

Verdacht van te

- A. tussen 1 juli 1997 en 17 juli 1997, op een niet te bepalen data, in meerdere malen, een uitbreiding van de bestaande wasserij te hebben gerealiseerd, een plat dak te hebben opgericht, een zonnetent te hebben geplaatst, de scheidingsmuur te hebben vernieuwd en een reliëfwijziging te hebben doorgevoerd.
- B. vanaf 17 juli 1997 tot 1 januari 2001, deze constructies in stand te hebben gehouden.

Zegt voor recht dat de materiële vergissingen die gebeurden in de dagvaarding dienen verbeterd als volgt:

- materiële vergissing: ... van het Decreet van 18.10.1999...
- verbetering: ...van het Decreet van 18.05.1999....

en:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.10.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, dient verbeterd te worden als:

feiten thans ook nog strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18.05.1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening

VERKLAART beklaagde schuldig aan de oprichting van een aantal constructies, zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

ZEGT VOOR RECHT dat, in toepassing van art. 1,2,3,4,5,6 van de Wet van 29.06.1964, de uitspraak van de veroordeling opzichtens beklaagde wordt **OPGESCHORT** gedurende een termijn van **ÉÉN JAAR**, vanaf heden.

VERWIJST beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgesloten door de openbare partij, begroot op de som van **160,97 euro**, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheken van huidig vonnis.

LEGT aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

STELT VAST dat de instandhouding van deze bouwwerken, niet meer strafbaar is.

En rechtdoende op burgerlijk gebied:

VERKLAART de eis van de burgerlijke partij ontvankelijk doch ongegrond.

WIJST deze burgerlijke partij af en legt de kosten van stelling ten hare laste.

STELT VAST dat de herstellvordering van de stedenbouwkundige inspecteur zonder voorwerp is geworden.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DE RTIENDE KAMER**,
14 juni 2005, alwaar zetelden:

, Ondervoorzitter, enige rechter,
, Substituut Procureur des Konings,
, Afgevaardigd Adjunct-griffier.